

Detalls interessants sobre el pare Reg 4409
de Mercèina Albert i altre, enyora (1932) (1)

La Escala, 13 Maig 1932.

Fr. Sà. Carles Rakola.

Pisona.

S'isteigut y bon amic; sabo de rebre
la seva lletra y are que me deien en
pan una estoueta, m'és gran dir-li que
tal volta podréu completar la cançó
d'Eua Maranges, perq m'hau dit de una
dona que la sab y mirari de percarla.
També m'hi donare una (fragant) y
alusiva al seti de La Escala, seti que
com ja sabr. fou el que donà nomenada
a Eua Maranges. També din saber ja v.
que el seti de La Escala son bastant curiosos
en la cançó li posare notes de lo que jo
he sentit a dir als vells de casa y que

S'escrivienat o gavrek, del record de les mires
generacion. L'avi Simonet a qui aludeix
la cançó, era el comandant dels 40 milers
que va fer Maria en la Escala quan el
setembre de la ~~darrera~~ primera carniada.

La vida del seu avi fou, certament, la
vida accidentada i vibrant de un bon
patriota i un gran liberal. En lloc
de posseirgut, com la majoria de la gent,
en les idees de la primitiva juventut o
d'amor toruante moderat abans anys,
ell fou de una inconseqüència absoluta,
però conscient, ab tal d'avengar, d'avengar
sempre. Era cristià, gran expectatiu i
fiebreu el més radical en la política es-
panyola; després fou adepte d'un catolicisme

y gran agrest madurí a l'escafor de la
monarquia, el meu avi se feu decididament
monàrquista. Causava sempre, gastaubui molt
y no trayent cap profit y suar al morir...
trobarem nosaltres dos equips complets de né
wington que tenia arragats... en previsió, segur
dubte, de poder donar enterrament als meus
dos germans de que se dublaven així que ja
fot avui enterrat. Ara segurament que serà
un separatista com una casa. Com diu,
el seu esperit sempre anava al darrer figura,
en sentit avengat.

Pero av. tal volta li agradaria mes enveu
la figura del meu veí don Joan Parada
(o don Joan Xifré, com li deia la gent) sobre
els anterior y d'una tota enterrament
legendaria! Per desgracia no hi tenim
cap paper, d'allí, però com existeixen la
seva casa payral y descendents directes

(la baronessa de Bassany) a Calonge, no
fora estrany que podesse trobarme allí.
Ell havia equipat a cinc servei una com-
panyia de voluntaris, ab la que feu heroï-
citat; entre ells serví Bassany i comptava
l'haver fet arrebat el setge de Palauet.
Fou company d'en Maranges i d'en Ca-
rrera de la Ribesal. L'actuació d'aquest
darrer fou també notable i nobilitativa. A
esta hora dels havent-hi sobrades proves docu-
mentals, però (y quanquin l'indiscrécio) la neta
que arribà a l'únic habitant de la mateixa,
tinc entrejunt que es molt retòria y poch dona-
da a veure gent. Fou company d'en Maranges.

Perdon agneta llarga lettra, nom
micoherent y poch polida, mes ab tot y amar-
depresta, no he sabut estarme d'apuntar a
què expus a les seves recorreges: que es lo unic
que poch fer en ton servei agneta seva admi-
dora y amiga.

Cath. Albert Parades

Dones Pasqués